

Sygn. akt II W 497/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd Renata Snopek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 października 2017 roku sprawy z wniosku o ukaranie I. K.

przeciwko:

R. S. /S./, synowi W. i J. z domu S., urodz. (...) w T.

obwinionemu o to, że zakłócił spoczynek nocny I. K. w dniu 18.02.2017 poprzez rzucanie śnieżkami, jajkiem w okno, dzwonienie domofonem i stukaniem w parapet,

o jest o wykroczenie z art. 51 § 1 kw

orzeka

1. obwinionego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż eliminuje z jego opisu, że rzucał jajkiem wyczerpującego dyspozycję art. 51 § 1 kw i za to na podstawie art. 51 § 1 kw wymierza mu karę **100 (sto)** złotych grzywny,
2. zasądza od obwinionego na rzecz I. K. 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem poniesionych kosztów w sprawie w tym związanych z ustanowieniem pełnomocnika;
3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **100 (sto)** złotych tytułem obowiązku zwrotu zryczałtowanych kosztów sądowych, oraz **30 (trzydzieści)** złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 497/17

UZASADNIENIE

I. K. zamieszkuje w B. na osiedlu (...) w mieszkaniu znajdującym się (...) w (...) (...). W (...) tego samego bloku (...) zamieszkuje T. S. oraz jego żona J. S., z którymi pokrzywdzona jest skonfliktowana. Powodem napiętych stosunków jest fakt, iż synowa I. E. K., jest obecnie związana z synem sąsiadów tj. R. S.. Z powodu nagannego zachowania sąsiadów, którzy ubliżają pokrzywdzonej i zachowują się agresywnie kilkakrotnie wzywana była na interwencje Policja.

/zeznania I. K. k. 29, wniosek o ukaranie k. 4, kserokopia protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 5-6/

W dniu 18 lutego 2016r. w godzinach wieczornych, kiedy I. K. zasłaniała rolety w swoim oknie zauważyła R. S., który stał na dworze i wskazał na nią placem, a następnie zaczął się śmiać. Pokrzywdzona poszła do pokoju i oglądała telewizję, kiedy usłyszała, że ktoś dzwoni do drzwi. Wyjrzała przez wizjer i zobaczyła, że stoi tam E. K., a obok niej R. S.. Pokrzywdzona nie otworzyła im. Wtedy oni wyszli z klatki schodowej i dzwoniли do jej mieszkania wielokrotnie domofonem. I. K. podeszła do okna i widziała ich oboje, jak odchodzili od domofonu, a następnie zaczęli rzucać w jej

okna śnieżkami. Obwiniony podskakiwał i uderzał ręką w parapet. I. K. zadzwoniła do swojego syna, by poradzić się, co ma w tej sytuacji zrobić. Chciała wezwać Policję, jednak syn powiedział, że zajmie się wszystkim.

/zeznania I. K. k. 29-30, zeznania T. K. k. 30, zeznania J. K. k. 30, k. 9-10 akt SR w Bełchatowie sygn. II W (...), wniosek o ukaranie k. 4, kserokopia protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 5-6, wyrok nakazowy w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II W (...) k. 40 tych akt/

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy doprowadził Sąd do wniosku, iż obwiniony R. S. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd przypisał walor wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonej I. K. oraz T. K. i J. K.. Przedstawili oni bowiem logiczny przebieg zdarzenia, a ich zeznania korespondowały ze sobą. Obwiniony, natomiast nie stawiał się na rozprawie i nie przedstawił swojej wersji zdarzeń, a Sąd nie doszukał się okoliczności, które mogłyby podważyć wiarygodność zeznań pokrzywdzonej oraz jej synów. Tym bardziej na uwagę zasługuje fakt, iż za ten sam czyn w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II W (...) prawomocnie została ukarana E. K..

Przedmiotem ochrony przewidzianej w treści art. 51 § 1 kw jest m.in. prawo obywateli do niezakłóconego spokoju, który to nie powinien być zakłócany jakimikolwiek zachowaniami wykraczającymi poza ogólnie, czy też zwyczajowo przyjęte normy społecznego zachowania się. Naruszenie tej normy w jej podstawowej postaci określonej w komentowanym przepisie może nastąpić poprzez przykładowo wyliczone przez ustawodawcę zachowania w postaci krzyku, hałasu, alarmu lub innego wybryku. /por. Wojciech Jankowski, Komentarz do art. 51 Kodeksu Wykroczeń, stan prawny 2010.03.25 /.

Wybryk to zachowanie się jakiego wśród konkretnych okoliczności czasu, miejsca i otoczenia, ze względu na przyjęte zwyczajowo normy ludzkiego współżycia nie należało się spodziewać, które zatem wywołuje powszechnie negatywne oceny społeczne i uczucia odrazy, gniewu, oburzenia. Wybryk charakteryzuje więc ostra sprzeczność z powszechnie akceptowanymi normami zachowania się. A contrario nie może być uznany za "wybryk" czyn, który nie tylko, iż nie koliduje w rażący sposób z obowiązującymi w określonym kontekście sytuacyjnym normami zachowania się, ale wręcz wzbudza - w odbiorze powszechnym - oceny akceptacji, choćby milczącej zgody, aprobaty, podziwu lub uznania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 grudnia 1992 roku, III KRN 189/92, LEX nr 162227). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 września 2002 roku (III KKN 327/02, LEX nr 55571) - istota "wybryku" spenalizowanego w art. 51 § 1 kw uzależniona jest od szczególnych znamion strony podmiotowej, charakteryzującej się umyślnym okazaniem przez sprawcę lekceważenia dla norm zachowania się.

Nie ulega wątpliwości, iż natarczywe dzwonienie domofonem, stukanie w parapet, czy rzucanie śnieżkami w okno to zachowania odbiegające od ogólnie przyjętych norm, spotykające się z negatywną oceną społeczną. Sąd dostrzegł istniejący pomiędzy stronami konflikt, jednak nie może on być przyczyną nagannych zachowań obwinionego w stosunku do pokrzywdzonej. Sąd wyeliminował z opisu czynu rzucanie jajkiem w okno bowiem jak się okazało było to w innym dniu.

Sąd na podstawie art. 51 § 1 kw orzekł obwinionemu R. S. grzywnę w kwocie 100 zł. Zdaniem Sądu wskazana kara grzywny pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do obwinionego, a także czyni zadość potrzebie społecznego oddziaływania.

Mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru i motywację sprawcy, wagę naruszonych obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia, uzasadniony jest wniosek, iż stopień społecznej szkodliwości wykroczenia popełnionego przez obwinionego jest wyraźny, a najlepiej odpowiada mu wyżej wymieniona kara grzywny.

W oparciu o dyspozycję art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził na rzecz I. K. od obwinionego R. S. kwotę 360 zł tytułem poniesionych przez nią kosztów w tym związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami w kwocie 100 zł uznając, że ich uiszczenie przez obwinionego nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.

Opłatę Sąd wymierzył na podstawie art. 21 ust 2 w zw. z art. 3 ust. Ustawy o opłatach w sprawach karnych.